

Roy Berkelmans: 24/7 inzet en liefde voor gras

In memoriam Roy Berkelmans
1-12-1988 – 6-6-2017

Op 6 juni jongstleden is Roy Berkelmans zeer onverwacht en tragisch overleden in de leeftijd van 28 jaar. Roy was sinds 2005 in dienst bij het bedrijf van zijn vader Ger: Berkelmans Greenkeeping. Hij kwam vervroegd uit de Helicon-schoolbanken en begon op zijn zeventiende als greenkeeper op GC Rosmalen. In 2011 ging hij aan de slag op Golfclub Riel. In 2016 werd hij voorgedragen voor de wedstrijd Greenkeeper of the Year. Volgens alle vrienden en bekenden was hij greenkeeper in hart en nieren.

Auteur: Santi Raats

'Roy streefde altijd naar perfectie', vertelt Ger. 'Letterlijk zeven dagen per week. Hij ging geregeld op zondag vlak voor de wedstrijd nog een keer extra de greens maaien of 's avonds laat in het donker blad ruimen met een schijnwerper en schreef daar geen uren voor. Hij verkoos handmatig maaien boven de driedelige greenmaaier. Roy had een innerlijke drive tot een goed resultaat en keek daarbij niet naar wat er in zijn contract stond. Hij kon echt trots zijn op zijn eigen resultaat. Als hij tevreden was, zei hij altijd: Zo, het is weer klein Augusta! (Augusta National Golf Club in Florida, red.) Omdat hij altijd zo hard werkte, werd hij door iedereen gewaardeerd. Het leek alsof hij altijd de wind mee had.'

Van generatie op generatie

Roy ging al vanaf zijn achtste jaar mee naar de golfbaan om zijn opa te helpen, van wie het bedrijf Berkelmans Greenkeeping toen nog was. Al snel had hij een heel brede kennis van zowel greenkeeping, de bodem als machines. Buiten werken

was zijn passie en op zijn zeventiende bleek de aantrekkingskracht daarvan groter dan die van de schoolbanken. Toen Roy begon te werken op GC Rosmalen, was de 63-jarige Tinus van de sociale werkplaats daar al werkzaam. 'Tinus sprak voorheen nauwelijks. Totdat hij Roy leerde kennen', vertelt Ger. 'Al snel vormden die twee een hecht team en Tinus begon honderduit te babbelen! Het is exemplarisch voor hoe sociaal Roy was; hij kon heel goed opschieten met oudere mensen. Hij had echt een groot hart voor ze.'

Ook was Roy dol op dieren. Naast greenkeeping waren vissen zijn grote passie: in de grote vijver achter in zijn tuin had hij een grote verzameling koikarpers in de prachtigste kleuren. Ger: 'Als mijn zoon een keer niet aan het werk was, kon je hem vinden aan het water, vissend op karpers of forellen vangend. Met dat laatste heeft hij menige wedstrijd gewonnen.'

5 min. leestijd

Hele golfbaanonderhoud door één man

In 2011 startte Roy op GC Riel, waar hij de afgelopen zes jaar in zijn eentje het onderhoud deed van de gehele negenholesbaan, de kleine zesholesbaan en de drie oefengreens; alleen bij grotere werkzaamheden werd hij ondersteund. Ger: 'Normaal staan er op een golfbaan van ongeveer 15 hectare minstens twee personen voor het onderhoud.'

Op GC Riel hield Roy zich intensief bezig met duurzaam grasonderhoud, met roodzwenk op de greens en het gebruik van zo min mogelijk water en meststoffen. 'Ik heb hem een paar keer ontmoet en het viel mij op dat hij een harde werker was en goed in *back to basics*', vertelt Maarten van Heck van Jean Heybroek, die hem had opgegeven voor de Greenkeeper of the Year Award. 'Hij was serieus bezig met het sturen van roodzwenk. Ik zag dat hij een heel goed boerenverstand had en dat het vak hem met de paplepel was ingegoten. Ook werkte hij graag efficiënt. Dat hij 's avonds in het donker blad ging ruimen, was omdat er dan geen spelers op de baan zijn en je dan goed kunt doorwerken.'

In het cv dat hij aan de jury van de Greenkeeper of the Year-wedstrijd opstuurde, schreef Roy dat zijn succesvolle onderhoud van het roodzwenk te danken was aan alle greenkeepingkennis die hij van zijn opa en vader had geleerd. Ook schreef hij dat zijn contact met de clubleden zeer goed was:

'Meer dan de helft geeft vaak een compliment, of bedankt voor het goede werk in een mailtje aan het bestuur of aan mij en het bedrijf. Het is wel zo dat de meeste golfers donkergroen gras mooi vinden en onze roodzwenkgreens zijn dat niet, dus daar wordt weleens iets over gemopperd, maar golftechnisch is iedereen dik tevreden.'

Roy hoorde zonder meer bij de club, getuige ook de bestuursleden en de vele clubleden die hem de laatste eer kwamen betonen. Hij dronk elke ochtend koffie in het clubhuis – dat wilde de club ook zo – en was graag gezien. 'Hij was altijd opgewekt. Écht elke dag', zegt zijn vader.

Veel lof vanuit de club

Voorzitter Mark van Nunen van GC Riel: 'De leden van Golfclub Riel zullen hun rondjes golf voortaan spelen met een vervreemd en onwennig gevoel, wetende dat de baan niet is bijgehouden door "onze" Roy. Roy, die trotser kon glimlachen dan een pauze met pretoogjes. Tijdens de voorbereiding van het onlangs gespeelde landelijke jeugdtoernooi was Roy twee dagen achter elkaar extra vroeg opgestaan, om de greens speciaal voor dit evenement kruislings te maaien. Hij kreeg stimp 12 voor elkaar, een nieuw record voor onze baan! En niet zomaar een record: kenners weten dat stimp 12 een snelheid is waar veel beroemde banen jaloers op zouden zijn. Roy voorspelde zelfs dat hij de greens in de toekomst wellicht nóg sneller zou kunnen krijgen. Dit is slechts één voorbeeld van de vele momenten dat Roy zichtbaar, en met recht, enorm trots was.'

'Niet-ingewijden denken vaak dat het onderhoud van een golfbaan bestaat uit grasmaaien en nog eens grasmaaien. Niets is echter minder waar. Afhankelijk van het seizoen en de weersomstandigheden moet Roy op de juiste momenten beregenen en bemesten, elk jaar weer het herfstblad opruimen, alle bomen en beplanting snoeien en de bunkers tiptop in orde maken. Met als resultaat geknipte randjes en mooi geharkt wit zand, egaal gemaaide fairways met mooie welvende zijkanten, wéér een van die vervelende mollen gevangen, die eerder op de dag zijn strak gemaaide afslagplaats met grote zandhopen op zijn kop had gezet, voorafgaand aan een wedstrijd nog even zorgen voor 'vers' gestoken holes en de laatste puntjes op de 'i', en nog veel meer, iedere keer weer – alles tot in de perfectie.'

'In de pauze of na het werk zat hij gezellig kletsend aan de bar of op het terras met de collega's van de horeca, clubleden en gasten. Genietend van zijn boterham, of, als afsluiting van de werkdag, van

ACTUEEL

een biertje. Of nee, niet één, want, zoals hij altijd zei: "Twee mag!"' Tegen iedereen die wat uitleg wilde, vertelde Roy altijd met een enorm enthousiasme over zijn liefde voor het vak. Of beter gezegd: zijn liefde voor gras en het vakmanschap dat al drie generaties lang in de familie werd overgeleverd en verfiend. Hij vertelde dan dat hij vele uren in de tuinen en op de velden had meegewerkt en zo had geleerd om tientallen grassoorten van elkaar te onderscheiden. Hij liet je precies het verschil zien tussen de diverse soorten gras, aan de hand van eigenschappen zoals kleur en vorm. Roy benadrukte daarbij dat bij groeiend gras het belangrijkste zich onder de oppervlakte afspeelt.'

'Iedereen die nadenkt over het leven, weet dat dit laatste voor ons allemaal geldt: het belangrijkste speelt zich af ónder de oppervlakte. En net als bij gras blijft het belangrijkste ook bij mensen o, zo moeilijk te zien zonder diep te graven. Begrip zal er nooit voldoende zijn, medeleven des te meer. De vele blije herinneringen aan zijn lachende gezicht, zijn zwaaiende hand vanaf de maaimachine en de vele gesprekken aan de bar zullen het op den duur moeten winnen van het verdriet.'

Voorzitter Van Nunen sluit af: 'Sprekend namens alle leden van Golfclub Riel, bij wie Roy zeer geliefd was, wensen wij allen, maar in het bijzonder zijn vriendin Michelle en zijn ouders Sylvia en Ger, zeer veel sterkte bij het verwerken van dit grote verlies. Roy zal voor altijd voortleven in onze gedachten.' Ook vakblad Greenkeeper wenst zijn partner en familie veel sterkte toe in deze ontzettend moeilijke tijd.

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6767